

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΑ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ «ΔΙΓΕΝΗΣ» ΟΡΟΚΛΙΝΗΣ,
ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥΣ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ ΚΑΙ 1ΗΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ 28.03.2016**

Συμπατριώτισσες, συμπατριώτες,

Θέλω, κατ' αρχήν να ευχαριστήσω τον πρόεδρο και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου των Εθnikοφρόνων Σωματείων «Διγενή» Ορόκλινης, για την πρόσκληση τους να μιλήσω για τις εθνικές επετείες της 25^{ης} Μαρτίου, 1821 και της 1^{ης} Απριλίου, 1955. Είναι ιδιαίτερα τιμητικό να προσκαλείσαι να μιλήσεις για τις δυο κορυφαίες εθνικές μας επετείες. Ειδικά, από τον εθνικό φάρο του «Διγενή» Ορόκλινης τον οποίο συνέστησαν και λάμπρυναν σημαντικοί πατριώτες της κοινότητας και της περιοχής.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον του χώρου σας, ο εορτασμός των δύο επετείων του ελληνισμού αποκτά μια άλλη βαρύτητα.

Αγαπητοί φίλες και φίλοι,

Τιμούμε σήμερα, με έντονα συναισθήματα θαυμασμού και περηφάνιας τις κορυφαίες εθνικές επετείες του ελληνισμού που σημάδεψαν τη νεώτερη ιστορία της Ελλάδας και της Κύπρου. Πρόκειται για τις επετείες που σηματοδότησαν μια καινούρια πορεία για την Ελλάδα και για την Κύπρο, αφού ύστερα από έναν επικό ξεσηκωμό κατάφεραν να κερδίσουν την εθνική τους ανεξαρτησία και ελευθερία.

Γιορτάζοντας την επέτειο του 1821, γιορτάζουμε και τιμούμε τα γεγονότα, κυρίως όμως, τα διδάγματά της. Τιμούμε τον ηρωισμό των αγωνιστών και τη θυσία τους, αλλά και τις αξίες και τα ιδανικά που τους ενέπνευσαν να αφιερώσουν το υπέρτατο αγαθό, τη ζωή τους.

Η Ελληνική Επανάσταση του 1821 ήταν τρανό παράδειγμα της αγάπης για την ελευθερία και της αγωνιστικότητας του ελληνικού λαού. Ενός λαού, που είχε επίγνωση της βαριάς εθνικής κληρονομιάς του και ήθελε με κάθε τρόπο να αποτινάξει τον τουρκικό ζυγό που τον έπνιγε. Γι' αυτό, αφηφώντας κάθε κίνδυνο, επιδόθηκε σ' έναν αγώνα άνισο και τιτάνιο, όμοιο του οποίου δεν είναι εύκολο να καταγράψει η ιστορία των λαών.

Τετρακόσια ολόκληρα χρόνια το ένδοξο ελληνικό έθνος, που στο παρελθόν ήταν ο φωτοδότης της ανθρωπότητας, έζησε κάτω από τον ζυγό ενός ανελήπτου και βάνουσου κατακτητή. Βασανίστηκε, υπέφερε, αλλά δεν έχασε στιγμή την ελπίδα και την προσδοκία της εθνικής του αποκατάστασης. Η ψυχή του Έλληνα δεν υποδουλώθηκε και το πνεύμα του δε λύγισε ποτέ.

Στις 25 του Μάρτη του 1821, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός, ύψωσε στην Αγία Λαύρα τη σημαία της επανάστασης. Εκεί, μπροστά στην Ωραία Πύλη, δόθηκε ο Ιερός Όρκος «Ελευθερία ή Θάνατος».

Η συμμετοχή των Ελλήνων ήταν παλλαϊκή. Οι επαναστάτες αποδεικνύουν ότι είναι άξιοι απόγονοι των πολεμιστών του Μαραθώνα και της Σαλαμίνας. Έχουν συναίσθηση ότι είναι συνεχιστές της ελληνικής παράδοσης και μάχονται με μοναδική τους επιδίωξη τη λευτεριά.

Δεν έμεινε γωνιά της ελληνικής γης που να μην γνώρισε τη δόξα. Δεν έμεινε σπιθαμή της που δεν βάφτηκε στο αίμα. Η ελληνική λευτεριά ξεπήδησε περήφανη μέσα από ερείπια και θρήνους, καπνούς και αίμα, από τα κόκαλα των Ελλήνων τα ιερά.

Εκατόν τριάντα τέσσερα χρόνια μετά από το έπος του 1821, επαναλαμβάνεται το ίδιο ιστορικό εγχείρημα, με τη νέα κυπριακή γενιά να γράφει τη δική της εποποιία.

Ο ένοπλος αγώνας της ΕΟΚΑ, ενάντια στο αποικιακό καθεστώς βασίστηκε στην πλατιά λαϊκή στήριξη, ιδιαίτερα από τη νεολαία μας. Η στέρση της ελευθερίας, η καταπίεση, η αδικία, η απάνθρωπη συμπεριφορά, ήταν φυσικό να υποχωρήσουν μπροστά στον δυναμισμό και τη θέληση ενός λαού που αγωνιζόταν για ότι ιερότερο είχε, την Πατρίδα και την Ελευθερία.

Τα αμούστακα νιάτα της Κύπρου έδωσαν ό,τι πιο πολύτιμο διέθεταν, τη ζωή τους, για ένα όραμα οικουμενικό, τον πόθο για ελευθερία. Δεν υπολόγισαν ισοζύγια δυνάμεων και «πήραν ανηφορίες και μονοπάτια να βρουν τα σκαλοπάτια που παν στη λευτεριά».

Η ατελεύτητη και αδιάκοπη πορεία του Ελληνισμού μέσα στο χρόνο και την ιστορία, σημαδεύεται από αξεπέραστες πράξεις μεγαλείου και θυσίας. Ο Μαραθώνας οδηγεί στις Θερμοπύλες κι αυτές οδηγούν στα Δερβενάκια και το Μεσολόγγι. Στο Κιλκίς και την Πίνδο, στο Μαχαιρά, το Δίκωμο και το Λιοπέτρι.

Ήρωες έζησαν σε κάθε εποχή στην Ελλάδα και μεγαλούργησαν στους διάφορους αγώνες για να ελευθερωθούν ελληνικά χώματα και εδάφη. Ήρωες ήσαν και τα δικά μας παιδιά, τα παιδιά της Κύπρου, που την 1^η Απρίλη του 1955 απάντησαν «παρών» στην φωνή της ιδιαίτερης τους πατρίδας και με την παλικαριά βαθιά ριζωμένη στο είναι τους και την αγάπη για λευτεριά κληρονομημένη από γενιά σε γενιά, άρπαξαν τα άρματα, πολέμησαν μian αυτοκρατορία χωρίς να λογαριάζουν αριθμούς κι έγραψαν σελίδες δόξας και ηρωισμού.

Στην Κύπρο, ο Αυξεντίου, ο Μάτσης, ο Παλληκαρίδης και τόσοι άλλοι, ζωντάνεψαν το ελληνικό μεγαλείο του Κολοκοτρώνη, του Διάκου, του Παπαφλέσσα. Ο κυπριακός λαός ζωντάνεψε το μεγαλείο του αδελφού ελληνικού λαού.

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Τιμώντας σήμερα τις εθνικές επετείους της 25ης Μαρτίου και της 1ης Απριλίου, δεν αρκεί μόνο να αναφερόμαστε απλά στα γεγονότα, αλλά επιβάλλεται να παίρνουμε τα σωστά μηνύματα εκείνων των αγώνων και, ταυτόχρονα, να καταλήγουμε στα ουσιώδη και αναγκαία συμπεράσματα για το δικό μας αγώνα.

Οι εθνικοαπελευθερωτικοί αγώνες του '21 και του '55 διδάσκουν ότι ενωμένες οι δυνάμεις ενός λαού μπορούν πολύ πιο εύκολα και αποτελεσματικά να επιτύχουν τους στόχους τους. Μακριά από ακραίες εξάρσεις, που καμιά σχέση δεν έχουν με τον αγνό πατριωτισμό, θα συνεχίσουμε να προβάλλουμε το δίκαιο του αγώνα μας και θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε μέχρι την τελική δικαίωση.

Οι εθνικοαπελευθερωτικοί μας αγώνες δίνουν ακόμα το μήνυμα για τη σημασία και την αναγκαιότητα της ενότητας. Η επανάσταση του '21 και ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας της ΕΟΚΑ πέτυχαν, γιατί ο στόχος ήταν κοινός για όλους τους Έλληνες: να φύγει ο δυνάστης, να καταλυθεί η σκλαβιά, να ελευθερωθεί η πατρίδα.

Φίλες και φίλοι,

Η απόδοση τιμής σε όσους προέταξαν το ανάστημά τους υπερασπιζόμενοι την τιμή και την ακεραιότητα της πατρίδας, αποτελεί διαχρονικό χρέος προς την ιστορία μας, σταθερή

υπόμνηση της ανεξόφλητης ευθύνης μας και παντοτινή οφειλή προς τους ήρωες και μάρτυρες της ελευθερίας.

Σήμερα, δεκάδες χρόνια από τη θυσία των ηρώων μας, αναλογιζόμαστε τις δικές μας ευθύνες. Και δίνουμε την υπόσχεση ότι συνεχίζουμε να βαδίζουμε στο δρόμο που εκείνοι χάραξαν με τελικό και αδιαπραγμάτευτο προορισμό μας την ελευθερία, την ενότητα και την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας.

Τιμώντας τις κορυφαίες εθνικές επετείους του ελληνισμού, απευθύνουμε προς κάθε κατεύθυνση το μήνυμα ότι συνεχίζουμε, με πίστη στο δίκαιό μας, τον αγώνα για μια έντιμη, αξιοπρεπή και βιώσιμη λύση του κυπριακού προβλήματος.

Ανησυχούμε έντονα από το γεγονός ότι πέρασαν κιόλας 42 και πλέον χρόνια αφότου η κατεχόμενη Κύπρος σχεδόν νεκρώθηκε από κάθε ελληνική παρουσία. Η ανησυχία μας αυτή, πρέπει να μετουσιωθεί σε κινητήρια δύναμη που θα αναπτερώσει το ηθικό και θα οδηγήσει σε νέες συντονισμένες και αποτελεσματικές προσπάθειες για τερματισμό της κατοχής και επανένωση της πατρίδας μας. Είναι υποχρέωση μας, αλλά και εθνική και φυσική ανάγκη να δώσουμε το συντομότερο, ένα τέλος σε αυτή την απαράδεκτη κατάσταση πραγμάτων.

Αγωνιζόμαστε για λύση που θα τερματίζει την κατοχή και τον εποικισμό, θα απαλλάσσει την Κύπρο από τα ξένα στρατεύματα και τις ξένες εξαρτήσεις και θα αποκαθιστά και θα διασφαλίζει τα αναφαίρετα ανθρώπινα δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες όλων των Κυπρίων. Λύση βιώσιμη η οποία θα επανενώνει τον λαό και τον τόπο μας.

Ο αγώνας για επανένωση του τόπου μας, όσο δύσκολος και να είναι, πρέπει να παραμείνει συνεχής και αδιάκοπος. Θα τερματιστεί μόνον όταν η Κύπρος επανενωθεί. Όταν τα στρατεύματα κατοχής αποχωρήσουν. Όταν ο Κυπριακός λαός συνυπάρξει σε συνθήκες ασφάλειας για μια κοινή πορεία προς την ευημερία και την ανάπτυξη. Η δική μας γενιά έχει την ευθύνη να μεταλαμπαδεύσει στην επόμενη την αγάπη για την πατρίδα, την έγνοια και το πάθος της επιστροφής και τον πόθο για επανένωση της πατρίδας μας.

Η κυβέρνηση και ο πρόεδρος Αναστασιάδης, προσωπικά, με όλη την καλή διάθεση καταβάλλει τεράστιες προσπάθειες προκειμένου το συντομότερο δυνατόν, και με ελευθέρη βούληση να καταλήξουμε στη λύση και όχι καθ' υπόδειξη ή παρέμβασης τρίτων.

Ελληνίδες, Έλληνες,

Θέλω να σας μεταφέρω τη βαθιά πεποίθηση του προέδρου της Δημοκρατίας, κ. Νίκου Αναστασιάδη, ότι η Κύπρος μπορεί να γίνει ξανά ο παράδεισος που θα προσφέρει προστασία και ίσες προοπτικές προκοπής σε όλους τους νόμιμους κατοίκους της σε όλη την επικράτειά της και την ίδια ώρα να είναι επωφελής για ολόκληρη την περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Δεν είναι προτεραιότητά μας οι τακτικισμοί και τα ανώφελα παιχνίδια επίρριψης ευθυνών. Προτεραιότητά μας είναι να καταλήξουμε σε λύση, επανενώνοντας της πατρίδα μας.

Αλλά η επανένωση πρέπει να είναι τέτοια, που να μπορεί να στηριχτεί από το λαό, να αντέξει στις δοκιμασίες, να διαμορφώσει ευκαιρίες ανάπτυξης και ευημερίας, να διασφαλίσει τις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες, να εξασφαλίσει σταθερότητα στην Κύπρο και την περιοχή και να επιτρέψει συμμαχίες και συνθήκες συνδημιουργίας για όλους, για το καλό όλων.

Είμαστε καταδικασμένοι από την Ιστορία και εντεταλμένοι από τους προγόνους μας, αλλά και από τις μέλλουσες γενεές, να συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι την τελική δικαίωση αλλά και την ανοικοδόμηση της χώρας μας.

Είμαστε χρεωμένοι από την Ιστορία να παραδώσουμε στα παιδιά μας μια ενωμένη, ελεύθερη, δημοκρατική και ευημερούσα Κύπρο. Να παραδώσουμε μια πατρίδα με πολιτική και οικονομική σταθερότητα που να εμπνέει στους πολίτες της σιγουριά και εμπιστοσύνη για το σήμερα και για το αύριο. Μια πατρίδα στην οποία να σχεδιάζουμε το μέλλον μας σε συνθήκες ειρήνης, αξιοπρέπειας και ασφάλειας.

Αυτό είναι το χρέος μας αλλά και η καλύτερη απόδοση τιμής στις δυο κορυφαίες εθνικές επετείους του ελληνισμού.